

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudcem JUDr. Janem Rutschem ve věci

žalobce: **Ing. M. H.**
zastoupen Mgr. Milanem Šikolou, advokátem
se sídlem Metodějova 450/7, 612 01 Brno – Pobočka Tyršova 341, 513
01 Semily

proti
žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí České republiky**
se sídlem Vršovická 1442/65, 100 10 Praha 10

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. února 2022, č. j.
MZP/2021/550/1347, sp. zn. ZN/MZP/2021/550/150,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět sporu

1. Správa Krkonošského národního parku (dále také jen „Správa KRNAP“) rozhodnutím ze dne 16. 9. 2021, č. j. KRNAP 08415/2021 (dále také jen „prvoinstanční rozhodnutí“), uznala žalobce vinným ze spáchání přestupku dle § 87 odst. 3 písm. n) zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „ZOPK“), a uložila mu trest pokuty ve výši 20 000 Kč. Žalobou napadeným

rozhodnutím žalovaný pokutu snížil na částku 19 000 Kč a ve zbytku prvoinstanční rozhodnutí potvrdil.

2. Uvedeného přestupku se měl žalobce dopustit tím, že dne 8.11.2020 v době kolem 12:00 hod. parkoval motorové vozidlo Mercedes GLC 220D 4Matic, RZV X, v lokalitě pod Petrovou boudou, u turistického rozcestníku Traumatologický bod TK 881, v k. ú. Špindlerův Mlýn. Místo, na kterém bylo zaparkované auto zaznamenáno, se nachází v klidovém území Krkonošského národního parku, nejednalo se o silnici ani místní komunikaci ani místo vyhrazené orgánem ochrany přírody. Tímto jednáním se žalobce dopustil činnosti zakázané dle § 17 odst. 2 ZOPK. Dopustil se tak jednání naplňujícího znaky přestupku podle § 87 odst. 3 písm. n) ZOPK.

II. Obsah žaloby

3. Žalobce měl za to, že napadeným rozhodnutím byl zkrácen na svých právech, neboť mu byla uložena pokuta za přestupek, který nespáchal. Napadené rozhodnutí považuje za nesprávné, spočívající na nesprávně zjištěném skutkovém stavu a nesprávném právním posouzení, z čehož zároveň dovozoval i jeho nezákonnost.
4. Nejprve shrnul průběh předcházejícího přestupkového řízení. Jeho stěžejní námitkou byl nedostatečně zjištěný skutkový stav věci. Připomenul, že odpovědnost za přestupek je odpovědností subjektivní, tj. odpovědností za zavinění, a následně uvedl, že považuje závěr správního orgánu o tom, že je dána jeho odpovědnost za projednávaný přestupek, za zcela neprokázaný, dle jeho názoru neměl tento závěr oporu v provedeném dokazování a to s přihlédnutím k tomu, že předmětné motorové vozidlo má dlouhodobě v užívání z titulu svého pracovního zařazení ve společnosti PEKÁRNA SEMILY s.r.o. (dále také jen „Pekárna“), s tím, že uvedené vozidlo je oprávněn užívat i k soukromým účelům, včetně propůjčení vozidla rodinným příslušníkům a jiným osobám. Z dokazování provedeného v řízení však podle žalobce nelze jednoznačně dovodit, že předmětné vozidlo v době spáchání přestupku řídil, neboť dle jeho tvrzení takový závěr již od samého počátku popíral a uváděl, že v den spáchání přestupku vozidlo půjčil rodinnému příslušníkovi, ve vztahu ke kterému využil svého práva nevypovídat.
5. Druhou žalobní námitkou, související s již výše uvedeným, bylo tvrzení, že důkazem nemohou být přípisy Pekárny ze dne 4. 1. 2021 a 1. 2. 2021, včetně jejího vyjádření ze dne 21. 12. 2020 a to jelikož se jedná o vyjádření třetí osoby, navíc v situaci, kdy tato třetí osoba dříve vystupovala jako obviněná ze spáchání daného přestupku. Žalobce poté uvedl, že i v případě, že by tyto důkazy byly přípustné, nelze na jejich základě postavit na jisto, že v době spáchání přestupku řídil vozidlo právě on, neboť pouze osvědčují skutečnost, že v době spáchání přestupku měl žalobce vozidlo k užívání.
6. S ohledem na uvedené žalobní námitky tak žalobce krajskému soudu navrhnul, aby zrušil jak napadené rozhodnutí, tak prvoinstanční rozhodnutí a věc vrátil k dalšímu řízení.

III. Obsah vyjádření žalovaného k žalobě

7. Ve vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že v napadeném rozhodnutí pečlivě posoudil spisové podklady a dospěl k závěru, že uvedené podklady ve svém souhrnu svědčí o tom, že osobou odpovědnou za přestupek je obviněný, tudíž považuje žalobní námitku zpochybňující odpovědnost žalobce za přestupek za nedůvodnou.

8. Z podání společnosti EHC, spol. s r.o. (dále také jen „EHC“) ze dne 11. 12. 2020 lze podle žalovaného seznat jednoznačně popsany skutkový děj. Dále ze spisu vyplynulo, že Pekárna označila za řidiče vozidla žalobce, který je zároveň jediným jejím jednatelem. Pekárna dále také uvedla, že přestupek řešila na místě s žalobcem Policie ČR. V dopise ze dne 1. 2. 2021 pak Pekárna sdělila, že *„z důvodu, že PČR již od počátku zná jméno řidiče, a znáte je i vy... se jeví vámi prodlužované jednání v dané věci jako nadbytečné a nesprávné, neboť je vedeno proti nesprávnému subjektu.“*
9. Podle žalovaného je zřejmé, že jako řidič byl od počátku označován žalobce. Teprve v samém závěru řízení, při ústním jednání v pokračujícím řízení žalobce tvrdil, že automobil řídila jemu „osoba blízka“. Toto tvrzení se dle názoru žalovaného jeví jako nepravdivé, účelové; nekoresponduje s řádným dalším podkladem řízení. Žalobce nadto sám navrhoval důkaz – doklad o jím spáchaném přestupku, za nějž byl pokutován Policií ČR, a na jehož základě mu byla pokuta snížena. Žalovaný má za prokázané, že se přestupku dopustil žalobce a ve zbytku odkázal na žalované rozhodnutí.
10. S přihlédnutím k výše uvedenému žalovaný zdejšímu soudu závěrem navrhnul, aby žalobu jako nedůvodnou zamítnul.

IV. Skutkové a právní závěry krajského soudu

11. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy první a druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Učinil tak bez nařízení jednání, protože s takovým postupem souhlasil žalobce výslovně, žalovaný pak postupem dle § 51 odst. 1 věty druhé s. ř. s. O věci usoudil následovně.
12. Krajský soud na úvod předesílá, že není smyslem soudního přezkumu podrobně opakovat již jednou vyřčené, a proto se může soud v případech shody mezi názorem soudu a odůvodněním žalobou napadeného rozhodnutí odkazovat na toto odůvodnění (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, čj. 8 Afs 75/2005-130, publikovaný pod č. 1350/2007 Sb. NSS, či rozsudky téhož soudu ze dne 2. 7. 2007, čj. 4 As 11/2006-86, a ze dne 29. 5. 2013, čj. 2 Afs 37/2012-47; všechna rozhodnutí Nejvyššího správního soudu citovaná v tomto rozsudku jsou dostupná na www.nssoud.cz).
13. Dále připomíná, že podle § 75 odst. 2 s. ř. s. soud přezkoumává napadené výroky žalovaného rozhodnutí v mezích žalobních bodů. V řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu tak platí dispoziční zásada. Rozsah přezkumu žalobou napadeného správního rozhodnutí je vymezen žalobními body, jimiž žalobce konkretizuje svá tvrzení ve vztahu k namítanému porušení zákona.
14. Krajský soud zprvu považuje za stěžejní shrnout skutkové závěry, jež ověřil ze správního spisu. Řízení bylo zahájeno na základě oznámení přestupku Policií ČR ze dne 24. 11. 2020, č. j. KRP-90012-10/PŘ-2020-051020-TH, z něhož se podává, že dne 8. 11. 2020 ve 12:18 hodin bylo hlídkou Policie ČR zaznamenáno osobní motorové vozidlo tovární značky Mercedes, model GLC 220D 4Matic, šedé barvy, registrační značky X (dále také jen „Vozidlo“), parkující u turistického rozcestníku (Traumatologický bod TK 881), pod boudou Petrovka, ve Špindlerově Mlýně, nacházející se v I. zóně KRNAP. Za čelním sklem Vozidla byla povolenka KRNAP s č. Š-65-05-2020, vydána pro subjekt PEKÁRNA SEMILY s.r.o., nicméně opravňující pouze k vjezdu do III. a II. zóny KRNAP.

15. Provozovatelem Vozidla byla zjištěna EHC, která sdělila, že Vozidlo je na základě nájemní smlouvy pronajato Pekárnou, přičemž jediným jednatelem Pekárny je žalobce. Na základě místního šetření poté Policie ČR zjistila, že v den spáchání přestupku neměla žádná osoba z pekáren v okolních horských boudách obchodní jednání, a nemohla zde ani být vzhledem k vládním protiepidemickým opatřením ani ubytována.
16. Ze sdělení EHC datovaného dnem 11. 12. 2020 poté zdejší soud zjistil, že dne 8. 11. 2020 (EHC uvádí datum 2. 12. 2020, s největší pravděpodobností se ale jedná o chybu v psaní, protože toho dne k projednávanému přestupku nedošlo), byl jednatel Pekárny, tudíž žalobce, z důvodu možnosti dodávání zboží mimo jiné v Moravské boudě, z toho důvodu zaparkoval Vozidlo na silnici pod Špindlerovou boudou, údajně v přesvědčení, že se nachází v II. zóně KRNP. Po návratu z horských bud zjistil, že má za stěračem upozornění na přestupek a následně byl na parkovišti u Dívčích lávek zastaven hlídkou Policie ČR. Hlídka vyměřila žalobci pokutu ve výši 300,- Kč, kterou žalobce na místě nezaplatil, a s ohledem na to se s příslušníkem Policie ČR domluvil na telefonickém kontaktu za účelem uhrazení pokuty.
17. Pekárna v přípisu ze dne 4. 1. 2021 sdělila, že „výše uvedené vozidlo dne 2. 12. 2020 (opět se jedná o chybu v psaní, neboť správní orgány vždy uvádějí správně datum 8. 11. 2020), stejně tak jako i v jiné době od počátku nájemní smlouvy řídil pan M. H., který je rovněž zaměstnancem společnosti Pekárna Semily.“ A dále z téhož přípisu, „jestliže dne 2. 12. 2020 (myšleno 8. 11. 2020), byl v dané oblasti přítomen pan M. H., tak plnil pracovní úkoly v souvislosti s odbytem našich výrobků.“ Nicméně poté Pekárna ve sdělení ze dne 1. 2. 2021 uvedla, že dne 8. 11. 2020 žalobce na místě spáchání přestupku nevystupoval jako její statutární orgán a dodala, že vozidlo má žalobce v užívání z titulu jeho pracovního zařazení a měl ho v užívání i v den spáchání přestupku.
18. Na ústním jednání, konaném dne 23. 8. 2021, žalobce uvedl: „v daném termínu jsem automobil v dané lokalitě neřídil“. A následně dodal, že při vjezdu do I. zóny národního parku jej řídila osoba blízká.
19. Tolik ke zjištěnému skutkovému stavu, tak jak se podává ze správního spisu. Nyní krajský soud přistoupí k právnímu hodnocení případu v mezích žalobních bodů. Zprvu je nutné se pozastavit nad výrokem uvedeným v žalobě, ve kterém žalobce zmínil, že „...nelze bez dalšího dovodit, tak jak činí správní orgán, že by obviněný předmětné vozidlo v době spáchání přestupku řídil, když toto od samého počátku popíral a uváděl, že v daný den (kdy měl být předmětný přestupek spáchán) předmětné vozidlo zapůjčil rodinnému příslušníkovi...“ Krajský soud se nedomnívá, že takové tvrzení uváděl žalobce již od počátku přestupkového řízení, neboť takový závěr se ze správního spisu nepodává, žalobce toto tvrzení poprvé uvedl až u ústního jednání konaného dne 23. 8. 2021. Jak vyplývá ze sdělení EHC, a tuto skutečnost lze ověřit v obchodním rejstříku, jež je veřejný, žalobce byl a je jediným jednatelem Pekárny, přičemž nejprve Pekárna sdělila, že „výše uvedené vozidlo dne 2. 12. 2020 stejně tak jako i v jiné době od počátku nájemní smlouvy řídil pan M. H., který je rovněž zaměstnancem společnosti Pekárna Semily“ a dále, že „jestliže dne 2. 12. 2020 byl v dané oblasti přítomen pan M. H., tak plnil pracovní úkoly v souvislosti s odbytem našich výrobků.“ Přítomnost žalobce na místě spáchání přestupku potvrdila také EHC, která uvedla, že byl dne 8. 11. 2020 mimo jiné v Moravské boudě a to z důvodu možného dodávání zboží. Policie ČR nicméně místním šetřením ověřila, že dne 8. 11. 2020 se žádné obchodní jednání ohledně dodávání pekárenských výrobků v tamějších horských boudách nemohlo konat.

20. S ohledem na tyto skutečnosti se krajský soud ztotožňuje s hodnocením žalovaného, který tvrzení o tom, že Vozidlo „řídila osoba blízká“, označil za nepravdivé a účelové, viz strana 7 napadeného rozhodnutí. Tvrzení žalobce, že v den spáchání přestupku vypůjčil Vozidlo rodinnému příslušníkovi, považuje zdejší soud taktéž za účelové a nepravdivé, neboť již v průběhu přestupkového řízení sám žalobce uváděl, že byl u Dívčích lávek zastaven a pokutován hlídkou Policie ČR, dokonce sdělil příslušníkovi svoje telefonní číslo. Tato tvrzení jsou tudíž ve vzájemném rozporu, z čehož lze dovozovat nedůvěryhodnost žalobcovy tvrzení o tom, že vozidlo řídila osoba jemu blízká, se kterým přišel až později v průběhu přestupkového řízení. Taktéž jako jednatel Pekárny sdělil, že v horských boudách vedl obchodní jednání o možnosti dodávání pekárenských výrobků, jak ale ověřila Policie ČR, v den spáchání přestupku k žádnému takovému jednání v horských boudách v dané oblasti dojít nemohlo. Uvedené rozpory mezi jednotlivými výroky žalobce tak navozují dojem, že žalobce svá tvrzení měnil podle procesní situace, s cílem znemožnit potrestání pachatele projednávaného přestupku. Krajský soud tak jeho tvrzení, že vozidlo v předmětný den neřídil on, ale osoba jemu blízká, neuvěřil. V tomto ohledu lze odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 2. 2014, č. j. 5 As 126/2011- 77, ve kterém uvedl, *„dlužno dodat, že tvrdí-li obviněný určité skutečnosti, které jsou podle obecných zkušenostních pravidel krajně nepravděpodobné, nenabízí k nim žádný rozumný důkaz a ani správní orgán takový důkaz není s to opatřit, lze dospět na základě toho, jak se věci obvykle dějí, k závěru o nevěrohodnosti takových tvrzení.“* Krajský soud tak námitce o nedostatečně zjištěném skutkovém stavu, konkrétně o tom, že nebylo zjištěno a prokázáno, že žalobce v době spáchání Vozidlo řídil, nemohl přisvědčit.
21. Dále žalobce zpochybnil přípisy Pekárny jakožto důkazy způsobilé k prokázání skutkového stavu případu. Ustanovení § 51 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „správní řád“), uvádí, že k provedení důkazů lze užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy. Jde zejména o listiny, ohledání, svědeckou výpověď a znalecký posudek. Zdejší soud se žalobcovým zpochybněním těchto důkazů nemohl souhlasit. Jak uvádí výše uvedené zákonné ustanovení, k provedení důkazu lze užít vše, co je vhodné ke zjištění stavu věci, zmíněné přípisy jsou s to přispět ke správnému zjištění skutkového stavu případu a s přihlédnutím k tomu je soud považuje za způsobilé, aby byly použity jako důkazy v přestupkovém řízení.
22. Pokud snad žalobce v žalobě zpochybnuje obsah uvedených přípisů s odkazem na skutečnost, že Pekárna byla zpočátku jedním z podezřelých ze spáchání přestupku, pak toto tvrzení považuje krajský soud za zcela obecné. Ani sám žalobce je totiž nijak nerozvádí, nekonkretizuje tedy, které z údajů obsažených v těchto přípisech by snad měly být nepravdivé či zavádějící.
23. Jestliže závěrem žalobce tvrdí, že z přípisů Pekárny se nájisto nepodává, že v době spáchání přestupku řídil Vozidlo právě on, nezbyvá než uzavřít, že se mýlí. V těchto přípisech jsou mimo jiné uvedeny výroky: *„výše uvedené vozidlo stejně tak jako i v jiné době od počátku nájemní smlouvy řídil pan M. H.“* *„Jestliže byl v dané oblasti přítomen pan M. H., tak plnil pracovní úkoly v souvislosti s odbytem našich výrobků,“* a *„dne 2. 12. 2020 šel jednatel společnosti PS, z důvodu možnosti dodávání zboží do chat Moravská bouda atd... Z tohoto důvodu také zaparkoval na silnici pod Špindlerovou boudou vozidlo...“* Nezbyvá než uzavřít, že právě z přípisů Pekárny a EHC opatřených v průběhu přestupkového řízení jednoznačně vyplývá závěr, že v době spáchání přestupku řídil Vozidlo žalobce.

24. Skutková zjištění jsou v tomto případě opřena o řetězec nepřímých důkazů, z nichž je možno dovodit pouze jediný možný závěr, který současně vylučuje jiné varianty, které nabízí žalobce. Těmito důkazy byly zejména právě výše zmíněné přípisy Pekárny a EHC a rovněž obsah oznámení přestupku Policií ČR. V tomto ohledu správní orgány plně dostály judikatorním požadavkům vycházejícím z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 5. 2007, č. j. 8 As 10/2006- 48, kde uvedený soud stanovil, že „*nepřímé důkazy, z nichž je dovozována odpovědnost za přestupek, musí tvořit ucelený logicky provázaný důkazní řetězec, v němž žádný důkaz nezpochybňuje pravost, věrohodnost a přesvědčivost důkazů ostatních.*“
25. Krajský soud proto uzavírá, že správní orgány obou stupňů (neboť na obě jejich rozhodnutí je nutno nahlížet jako na jeden celek) dostatečným způsobem a v úplnosti zjistily skutkový stav věci a dospěly i ke správným závěrům právním.
26. Krajský soud tak žádné ze žalobních námitek nepřisvědčil, neshledal proto žalobu důvodnou a nezbylo mu, než ji zamítnout v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s.

V. Náklady řízení

27. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Dle něj má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl úspěch žalovaný, ten však náhradu nákladů řízení nepožadoval a krajský soud z obsahu soudního spisu ani nezjistil, že by mu nějaké náklady nad rámec výkonu běžné úřední činnosti vznikly.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.)

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 11. října 2022

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu